

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 57 Pž-5383/2020-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ružice Omazić, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izvjestiteljice i Božene Zajec, članice vijeća, u postupku radi otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom NOVABELA GRUPA, d.o.o., Zagreb, Augusta Šenoe 3, OIB 83565636972, odlučujući o žalbi zastupnika po zakonu dužnika do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka HRVOJA ŠIMIĆA iz Zagreba, Bleiweisova 27, OIB 45735250142, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-1506/2020-116 od 7. prosinca 2020., u sjednici vijeća održanoj 22. siječnja 2021.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba Hrvoja Šimića iz Zagreba i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-1506/2020-116 od 7. prosinca 2020.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem, Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu je otvorio stečajni postupak nad dužnikom Novabela grupa d.o.o., Zagreb; imenovao stečajnog upravitelja Koranu Ferdelji iz Zagreba; pozvao vjerovnike prijaviti svoje tražbine, razlučne i izlučne vjerovnike obavijestiti stečajnog upravitelja o svojim pravima, dužnikove dužnike ispuniti obveze stečajnom upravitelju za stečajnog dužnika; odredio ispitno i izvještajno ročište; odredio da će se otvaranje stečajnog postupka upisati u sudski registar i oglasiti na e-Oglasnu ploču suda i odredio zabilježbu otvaranja stečajnog postupka u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Zlataru (točke I.-XIII. izreke).

U obrazloženju rješenja sud navodi da je vjerovnik Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb 30. prosinca 2011. podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom navodeći da ima tražbinu prema dužniku u iznosu od 4.544.954,08 kn, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koju nije u mogućnosti naplatiti jer je žiro račun dužnika blokiran duže od 60 dana. Nakon pokretanja prethodnog postupka, sud je odredio prekid postupka jer je nad dužnikom pokrenut postupak sklapanja predstečajne nagodbe. Stečajni postupak je nastavljen rješenjem toga suda poslovni broj St-1695/2011-101 od 12. kolovoza 2020. jer je postupak predstečajne nagodbe koji je dužnik pokrenuo kod Financijske agencije (dalje: FINA) pravomoćno okončan na način da je dužnikov prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka

odbačen rješenjem Financijske agencije, Regionalni centar Zagreb, od 28. veljače 2013., te je pravomoćno odbijen i tužbeni zahtjev dužnika u upravnom sporu koji je pokrenuo protiv drugostupanjskog rješenja Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak od 14. travnja 2016. Imajući u vidu vrijeme pokretanja stečajnog postupka, sud je primjenom odredbe čl. 441. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) primijenio odredbe mjerodavnog Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 46/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; u daljnjem tekstu: SZ) i utvrdio da kod dužnika postoji stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje iz čl. 4. st. 4 SZ-a. Sud je uvidom u očevidniku neizvršenih osnova za plaćanje utvrdio da dužnik na dan 16. studeni 2020. na računima i novčanim sredstvima ima evidentirano 3343 dana neprekidne blokade, odnosno ukupno 180 dana blokade u prethodnih šest mjeseci zbog neizvršenih osnova za plaćanje evidentiranih u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje i neizvršene osnove za plaćanje u iznosu od 7.327.540,39 kn. Predlagatelj je učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine s osnove više priloženih i pojedinačno označenih ugovora o kreditu i ugovora o pristupanju dugu koja na dan 2. prosinca 2020. iznosi ukupno 7.332.348,74 kn. Osim toga, predlagatelj je također uspio učiniti vjerojatnim da svoju tražbinu neće moći u potpunosti namiriti iz predmeta na kojem ima razlučno pravo jer je založnim pravom osiguran samo dio tražbine, iznos od 250.000,00 EUR, iz čega proizlazi da se predlagatelj ne može u cijelosti namiriti iz predmeta razlučnog prava, nekretnine na kojoj se vodi ovršni postupak kod Općinskog suda u Zlataru. Sud je utvrdio da je kod dužnika ostvaren stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje slijedom čega je na temelju čl. 4., 54. i 55. SZ-a donio pobijano rješenje otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom.

Protiv rješenja o otvaranju stečajnog postupka zastupnik po zakonu dužnika do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka Hrvoje Šimić je podnio žalbu, navodeći, u bitnome, da je sud pogrešno utvrdio postojanje predlagateljeve vjerojatnosti tražbine jer on nije dokazao isplatu sredstava dužniku s osnove ugovora o kreditu. Stoga se ne može izvesti zaključak o postojanju dospjelih novčanih tražbina. Pored toga, sud je pogrešno ocijenio žaliteljev prigovor zastare neosnovanim jer je propustio utvrditi dospijeca tražbina prema ugovorima o kreditu. Zbog navedenog, obrazloženje pobijanog rješenja u odnosu na prekid zastare podnošenjem zadužnica, nije jasno i razumljivo, slijedom čega je počinjena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Sud nije uzeo u obzir da predlagatelj nije osobni vjerovnik dužnika posljedično čemu on kao razlučni vjerovnik nije bio ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka. Nadalje, predlagatelj je 13. svibnja 2019. zatvoren transakcijski račun stečajnog dužnika kod predlagatelja. Zaključno smatra da je primjenom odredbe čl. 12. st. 1. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj 68/18) kojom je propisano je da ako se tražbina iz osnove za plaćanje ne naplati od ovršenika fizičke osobe u cijelosti u roku od tri godine od primitka u FINA-u, nakon što po toj osnovi nije bilo nikakvih naplata posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa tog ovršenika, prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje doveden u nepovoljniji položaj u odnosu na poslovne subjekte koji su fizičke osobe. Zato smatra da nisu ispunjeni uvjeti za otvaranje stečajnog postupka.

Stečajni upravitelj nije podnio odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Pobijano je rješenje ispitano na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. u vezi s čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; u daljnjem tekstu: ZPP) u vezi s odredbom čl. 6. st. 1. SZ-a.

Iz podataka u spisu i obrazloženja rješenja proizlazi da je utvrđeno postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje iz čl. 4. st. 1. SZ-a. Zakonska je predmnijeva da je dužnik nesposoban za plaćanje (insolventan), ako ima evidentirane nepodmirene obveze kod banke koja za njega obavlja poslove platnog prometa u razdoblju duljem od 60 dana, a koje je trebalo na temelju valjanih osnova za naplatu, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa. Postojanje okolnosti dužnikove nesposobnosti za plaćanje dokazuje se potvrdom pravne osobe koja za dužnika obavlja poslove platnog prometa. Iz potvrde pravne osobe koja za dužnika obavlja poslove platnog prometa (FINA) proizlazi kako je utvrđena blokada dužnikovog žiro računa za ukupan iznos od 7.332.348,74 kn na dan 2. prosinca 2020., s time da blokada traje neprekidno 3343 dana, što znači da postoji stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje.

Žalitelj u žalbi, u biti, ponavlja sve navode i prigovore koje je isticao tijekom prvostupanjskog postupka na ročištu radi izjašnjenja o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka od 28. veljače 2012. i na ročištu radi rasprave o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka od 3. prosinca 2020., koje je prvostupanjski sud pravilno ocijenio neosnovanim i na te okolnosti iznio jasne i valjane razloge.

Neosnovani su žalbeni navodi kojim žalitelj osporava pravilnost zaključka suda o vjerojatnost postojanja tražbine predlagatelja, koje je pretpostavka procesne legitimacije vjerovnika kao predlagatelja za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka (čl. 39. st. 2. SZ-a). Suprotno navodima žalitelja, prvostupanjski je sud pravilno ocijenio kako je predlagatelj učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine s osnove Ugovora o pristupanju dugu od 22. listopada 2010. i Ugovora o pristupanju dugu od 4. svibnja 2011. na temelju kojih je dužnik pristupio cjelokupnom dugu prema Ugovorima o kreditu sklopljenim između predlagatelja kao kreditora, i Novabela 1995, i Aris 2000 d.o.o. kao korisnicima kredita na temelju kojih se obvezao kao instrumente osiguranja predati predlagatelju zadužnice ovjerene kod javnog bilježnika.

Zbog navedenog neosnovan je žaliteljev navod da predlagatelj nije dokazao „isplatu sredstava dužniku s osnove ugovora o kreditu“ jer se dužnik, sklapanjem ugovora o pristupanju dugu u smislu odredbe čl. 101. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 i 125/11), obvezao predlagatelju ispuniti njegovu tražbinu prema dužnicima, Novabela 1995 d.o.o. i Aris 2000 d.o.o. kao korisnicima kredita i stupio u njihovu obvezu prema predlagatelju pored korisnika kredita.

Predlagatelj je razlučni i osobni vjerovnik stečajnog dužnika koji je uspio učiniti vjerojatnim da svoju tražbinu neće moći u potpunosti namiriti iz predmeta na kojem ima razlučno pravo. Naime, predlagatelj ima razlučno pravo na nekretnini dužnika upisanoj u zk.ul. 2284 k.o. Lovrečan kod Općinskog suda u Zlataru, Zemljišnoknjižni odjel Zlatar, upisano pod brojem Z-1544/06 i to na temelju Sporazumu o osiguranju stjecanjem založnog prava na nekretnini i to za glavicu od 250.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti s pripadajućim kamatama.

Prvostupanjski sud je pravilno ocijenio žaliteljev prigovor zastare neosnovanim jer je predlagatelj protiv ovršenika Novabela Grupa, d.o.o. i Aris 2000 d.o.o., 16. studenog 2011. podnio prijedlog za ovrhu na nekretninama Općinskom sudu u Zlataru na temelju ovršne isprave te ishodio rješenje o ovrši poslovni broj Ovr-986/11-4 od 21. studenog 2011. i na taj način prekinuo zastaru. Osim toga, sud je pravilno utvrdio da je predlagatelj zadužnice broj OV-7033/10, OV-7030/10, OV-4111/11 i OV-5527/11 podnio na naplatu 22. rujna 2011. i na tu okolnost je pravilnom primjenom pravnog shvaćanja zauzetog na sjednici građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 19. studenog 2018. prema kojem tražbine po zadužnici koja je privatna isprava i na kojoj je potpis dužnika samo ovjeren kod javnog bilježnika (zadužnice sastavljene prije 1. siječnja 2011.), i koja nije potvrđena od javnog bilježnika (solemnizirana) primjenjuje se opći zastarni rok od pet godina iz čl. 225. Zakona o obveznim odnosima, a na tražbine iz zadužnice koje su potvrđene kod javnog bilježnika (solemnizirane) primjenjuje se zastarni rok od 10 godina iz čl. 223. Zakona o obveznim odnosima da se u odnosu na zadužnicu broj OV-7033/10 i broj OV-7030/10, primjenjuje rok zastare od pet godina, jer su izdane prije 1. siječnja 2011., dok se u odnosu na zadužnice broj OV-4111/11 i broj OV-5527/11 koje su izdane nakon 1. siječnja 2011. primjenjuje zastarni rok od 10 godina. Dostavljanjem zadužnica na naplatu 22. rujna 2011., predlagatelj je prekinuo zastaru za tražbine po tim zadužnicama posljedično čemu je zastara počela teći 23. rujna 2011.

Na postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje u smislu čl. 4. st. SZ-a ne utječe činjenica što je dužnik 3. svibnja 2019. zatvorio i posljednji račun u banci jer se dani blokade evidentiraju i dalje, te da će se u slučaju da dužnik otvori račun, evidentirane neizvršene osnove za plaćanje nastaviti izvršavati prisilnim putem, sukladno odredbi čl. 19. st. 3. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima.

Žalbeni navod kojim žalitelj navodi da je primjenom odredbe čl. 12. st. 1. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima njegov status nepovoljniji u odnosu na poslovne subjekte koji su fizičke osobe nije odlučan za ocjenu pravilnosti i zakonitosti pobijanog rješenja o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom.

Prvostupanjski sud je pravilno, na temelju rezultata provedenog postupka, utvrdio postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje iz čl. 4. st. 2. na temelju toga sukladno čl. 53., čl. 54. i 55. SZ-a donio pobijano rješenje o otvaranju stečajnog postupka.

Zato je žalba odbijena i prvostupanjsko rješenje potvrđeno (čl. 380. t. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 6. SZ-a).

Zagreb, 22. siječnja 2021.

Predsjednica vijeća
Ružica Omazić

Broj zapisa: **eb2f7-77e87**

Kontrolni broj: **0ca66-dcc20-0adda**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RUŽICA OMAZIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.